

Eindelijk winter

Misschien is de echte crisis dus wel dat we de effecten van klimaatverandering nog niet ten volle beseffen

Net als wij denken dat het niet meer koud kan zijn, is het zowaar winter geworden. Nog lang geen nieuwe ijstijd, maar je bent bijna al blij als het kwik eens een nachtje onder het nulpunt komt. De winter van 2015 kan ik me vooral herinneren omdat ik op tweede kerstdag selfies kreeg van driftig maaierende greenkeepers en fieldmanagers, die trots lieten zien hoe vol hun maaibakken waren.

De tegenvallende cijfers en de gretigheid bij inschrijvingen worden vooral verklaard door de extreme weersomstandigheden van het afgelopen voorjaar

Ook onder het nulpunt is de situatie op dit moment in aanbestedingsland. Nog steeds hoor je over bizarre uitslagen in aanbestedingen. Je zou kunnen zeggen dat dit alles te maken heeft met het staartje van de globale economische crisis. De economie draait in zijn geheel goed, maar direct van groene aannemers hoor je veel kommer en kwel. De tegenvallende cijfers en de gretigheid bij inschrijvingen worden hierbij vooral verklaard door de extreme weersomstandigheden van het afgelopen voorjaar. Dat heeft veel extra inzet van mensen gekost en dus rendement. Misschien is de echte crisis dus wel dat we de effecten van klimaatverandering nog niet ten volle beseffen. Dat we nog steeds denken dat dit een eenmalig gebeuren was. Als vakblad Stad +

Groen willen wij in ieder geval een aantal ceo's en andere betrokken stakeholders bijeenroepen om te discussiëren over dit thema. De vraag is dan niet óf er zoiets bestaat als klimaatwijziging, maar veel meer: wie betaalt de effecten van die klimaatverandering?

Enerzijds zorgt het veranderende klimaat op dit moment voor een crisis doordat calculaties van aannemers ongewisser worden. Het kan veel natter worden, maar ook veel droger. Veel heter, maar ook veel kouder. Ongewis dus, want waar moeten we mee rekenen als we een beeldbestek voor onze neus krijgen, terwijl de verantwoordelijkheid eenzijdig bij de aannemers wordt gelegd?

Met wat ik hier zeg, maak ik overigens niet alleen vrienden. Ik hoor veel andere aannemers zeggen dat hun collega's niet moeten zeuren. Ze zijn willens en weten een verplichting aangegaan en daarbij geldt: *some you win and some you lose*. Anderzijds heb ik de laatste tijd al een paar keer gehoord dat aannemers hun bestek teruggeven aan de aanbestedende partij. Klaarblijkelijk zijn we op sommige momenten zo dicht bij het afvoerputje terecht gekomen, dat de aannemer wel gedwongen wordt uit bad te stappen omdat hij anders wordt meegesleurd.

Met vriendelijk groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.stad-en-groen.nl/artikel.asp?id=41-6400